

Утримання податку з доходів фізичних осіб у випадку оренди земельної ділянки

За приписами пп. 170.1.1 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) доходи, отримані від надання в оренду (суборенду) нерухомості, у тому числі земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю) оподатковуються податковим агентом під час їх виплати за їх рахунок.

Тобто, відповідно до наведеної спеціальної «орендної» норми, податок слід сплатити під час виплати орендної плати.

Водночас, згідно з пп. 168.1.5 ПКУ, якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету податковим агентом у строки, установлені цим Кодексом для місячного податкового періоду (тобто протягом 30 календарних днів, наступних за останнім календарним днем звітного періоду).

Остання норма визначає загальний порядок нарахування, утримання та сплати (перерахування) податку до бюджету.

Таким чином, відповідно до загальноправового правила вирішення колізій застосуванню підлягає спеціальна норма – пп. 170.1.1 ПКУ.

Є практична ситуація, суть – в наступному запитанні: чи повинне с/г товариство сплачувати податок на доходи фізичних осіб згідно пп. 168.1.5 ПКУ із суми нарахованої орендної плати на користь фізичних осіб за земельні частки (паї) за умови, що орендна плата нараховується, але за відсутності коштів виплачується нерегулярно, із запізненням у декілька місяців? Чи слід керуватися за таких обставин спеціальною нормою з пп. 170.1.1 ПКУ, сплачуючи податок на доходи під час виплати орендної плати?

Про особливості оподаткування доходів з оренди земельних ділянок с/г призначення (в т.ч. паїв) – в податковій консультації нижче.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

22.11.2016 № 62468/Т/99-99-13-02-03-17 На № 2016/0004696 від 20.10.2016

Тирон Н.О.

бульв. Героїв Крут, буд. 12, кв.87,
м. Чернівці, 58032

Про розгляд звернення

Шановна Наталю Олександрівно!

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула Ваше звернення від 20.10.2016 № 2016/0004696 (вх. ДФС № Т/4219 від 24.10.2016) щодо порядку сплати податку на доходи фізичних осіб і в межах компетенції повідомляє.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, відповідно до п. 162.1 ст. 162 якого платником податку на доходи фізичних осіб є, зокрема, фізична особа – резидент, яка отримує доходи з джерела їх походження в Україні.

Відповідно до п.п. 164.2.5 п. 164.2 ст. 164 Кодексу до загального місячного (річного) оподатковуваного доходу платника податку включається дохід від надання майна в лізинг, оренду або суборенду (строкове володіння та/або користування), визначений у порядку, встановленому п. 170.1 ст. 170 Кодексу.

Особливості оподаткування доходів від надання нерухомості в оренду регламентуються п. 170.1 ст. 170 Кодексу, відповідно до п.п. 170.1.1 якого податковим агентом платника податку – орендодавця щодо його доходу від надання в оренду земельної ділянки сільськогосподарського призначення, земельної частки (паю), майнового паю є орендар.

При цьому об'єкт оподаткування визначається виходячи з розміру орендної плати, зазначеної в договорі оренди, але не менше ніж мінімальна сума орендного платежу, встановлена законодавством з питань оренди землі.

Згідно з п.п. 170.1.4 п. 170.1 ст. 170 Кодексу доходи, зазначені, зокрема, у п.п. 170.1.1 п. 170.1 ст. 170 Кодексу, оподатковуються податковим агентом під час їх нарахування (виплати) за ставкою 18 відс., визначеною п. 167.1 ст. 167 Кодексу.

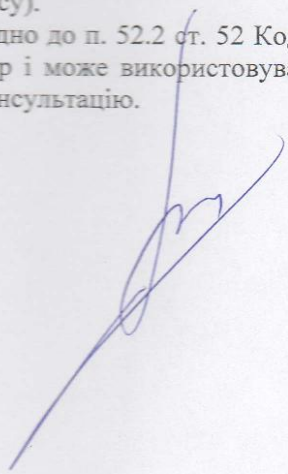
Разом з тим нормами ст. 168 Кодексу визначено строки перерахування до бюджету податку на доходи фізичних осіб з нарахованого (виплаченого) оподатковуваного доходу залежно від форми виплати такого доходу, зокрема якщо оподатковуваний дохід нараховується податковим агентом, але не виплачується (не надається) платнику податку, то податок, який підлягає утриманню з такого нарахованого доходу, підлягає перерахуванню до бюджету

податковим агентом у строки, встановлені Кодексом для місячного податкового періоду (п.п. 168.1.5 п. 168.1 ст. 168 Кодексу).

Водночас повідомляємо, що відповідно до п. 52.2 ст. 52 Кодексу податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.

З повагою

Перший заступник Голови

С.В. Білан

Гончарова 2724402

Надання освітніх послуг підприємствами, в т.ч. й без надання документу про освіту

Питання отримання ліцензії фізичною особою-підприємцем у разі надання освітніх послуг вже розглядалось [посилання]. В тому випадку Міносвіти визнав, що підприємець не є суб'єктом ліцензування у сфері освітніх послуг.

Як же справи з юридичними особами, що організовують тренінги, курси, навчання семінари тощо?.. В цьому випадку відповідь профільного органу однозначна: у випадку здійснення професійно-технічного навчання, перепідготовки та/або підвищення кваліфікації за професіями або класами класифікаційних угруповань (...), які включені до Національного класифікатора професій ДК 003:2010 ліцензія обов'язкова:

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Департамент атестації кадрів вищої кваліфікації та ліцензування

пр. Перемоги, 10, м. Київ, 01135, тел./ факс: (044) 481-32-76
E-mail: dak@mon.gov.ua

Від 10.11.16 № 6/3-1559-16
На № _____ від _____

О. О. Зайцева
а/с № 522
м. Чернівці, 58001

Про надання роз'яснення

Департамент атестації кадрів вищої кваліфікації та ліцензування розглянув лист від 14.10.2016 р. (вх. лист МОН від 24.10.2016 р. № 3-4612/1) про надання роз'яснень щодо необхідності отримання ліцензії на освітню діяльність приватним підприємством у сфері професійно-технічної освіти та в межах компетенції повідомляє.

Процедура ліцензування здійснюється відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015 № 222, що набрав чинності 28 червня 2015 року, (далі – Закон) та Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти, які затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1187, що набрала чинності 02.02.2016 р., (далі – Ліцензійні умови)

Згідно з частиною першою статті 1 та статті 7 Закону, ліцензія є документом, що надається органом ліцензування, на право провадження суб'єктом господарювання визначеного ним виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, зокрема на освітню діяльність закладів освіти.

Відповідно до підпункту 7 пункту 2 Ліцензійних умов, ліцензуванню підлягає освітня діяльність закладів освіти у сфері професійно-технічної освіти: первинна професійна підготовка, професійно-технічне навчання, перепідготовка та/або підвищення кваліфікації за професіями або класами класифікаційних угруповань (під час ліцензування професійно-технічного (курсового) навчання на виробництві), які включені до Національного класифікатора професій ДК 003:2010.

Нормами частини першої статті 3 Закону України «Про професійно-технічну освіту» професійно-технічне навчання може здійснюватися у різних типах професійно-технічних навчальних закладів, а також на підприємствах,

в організаціях та установах незалежно від форм власності та підпорядкування.

Звертаємо увагу, що відповідно до пункту 33 Ліцензійних умов здобувач ліцензії забезпечує подання в електронному вигляді даних та відомостей про кадрове та матеріально-технічне забезпечення закладу освіти, його відокремленого структурного підрозділу до Єдиної державної електронної бази з питань освіти.

Враховуючи вищезазначене, юридична особа повинна мати ліцензію на освітню діяльність у разі здійснення професійно-технічного навчання, перепідготовки та/або підвищення кваліфікації за професіями або класами класифікаційних угруповань (під час ліцензування професійно-технічного (курсowego) навчання на виробництві), які включені до Національного класифікатора професій ДК 003:2010.

Директор департаменту

А. Г. Шевцов

Ліцензування освітніх послуг, що надаються підприємцями

Діяльність в сфері освіти, як правило, ліцензується. Однак, є й темні плями у цій “історії”. До прикладу – підприємець має намір навчати громадян іноземних мов (в т.ч. і тренінги, семінари, практикуми і т.д.). У зв’язку із цим виникає декілька запитань, які потребують роз’яснення, а саме:

1. Чи має він право здійснювати таке навчання? Чи потрібно в такому випадку отримувати ліцензію (або будь-який інший дозвіл) та чи обов’язково видавати документ про закінчення навчання?

2. Якщо так, то яка процедура отримання такої ліцензії?

3. Який орган уповноважений здійснювати ліцензування?

Компанією Вікторія ініційовано запит до Міністерства освіти України та отримано відповідь, суть котрої: чинним законодавством не передбачено ліцензування освітньої діяльності фізичної особи-підприємця.

Відповідь – лист Міністерства освіти і науки України від 14.11.2016р. подається нижче.

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

пр. Перемоги, 10, м.Київ, 01135, тел. (044) 481-32-21, факс (044) 481-47-96
E-mail: mon@mon.gov.ua, код ЄДРПОУ 38621185

Плиткан Т. В.

а/с 522, м. Чернівці, 58001

Про надання інформації

Міністерство освіти і науки України розглянуло Ваш лист від 23.09.2016 р. (вх. лист МОН № П-4325 від 04.10.2016 р.) щодо надання роз'яснень стосовно ліцензування освітньої діяльності фізичної особи - підприємця та в межах компетенції повідомляє.

Відповідно до пункту 6 частини першої статті 7 Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» від 02.03.2015 р. № 222 (далі – Закон), ліцензуванню підлягає освітня діяльність закладів освіти.

Відповідно до підпункту 1 пункту 2 Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти, затверджених постановою Кабінету Міністрів України «Про затвердження Ліцензійних умов провадження освітньої діяльності закладів освіти» від 30.12.2015 р. № 1187:

заклад освіти — це:

вищий навчальний заклад відповідного типу, що провадить освітню, наукову, науково-технічну, інноваційну та методичну діяльність, забезпечує організацію освітнього процесу і здобуття особами вищої освіти, а також наукові установи, що здійснюють навчання здобувачів вищої освіти на третьому (освітньо-науковому) рівні вищої освіти;

професійно-технічний навчальний заклад відповідного типу, що забезпечує задоволення потреб громадян у професійно-технічній освіті, оволодінні кваліфікацією з відповідної професії, спеціальності відповідно до їх інтересів, здібностей та стану здоров'я;

загальноосвітній навчальний заклад відповідного типу незалежно від підпорядкування і форми власності, який належить до системи загальної середньої освіти;

дошкільний навчальний заклад відповідного типу незалежно від підпорядкування і форми власності, який належить до системи дошкільної освіти.

Отже, наразі, чинними нормативно-правовими актами у сфері освіти не передбачено ліцензування освітньої діяльності фізичної особи - підприємця.

Перший заступник Міністра

В. В. Ковтунець

Юрчук Є.О. 481-47-83

М2 МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
№1/11-14543 від 14.11.2016

арк. 1

Компанія Вікторія

Ліквідація основних фондів. Порядок нарахування та сплати ПДВ

Порядок обліку та оподаткування операцій, що не пов'язані з продажем, завжди викликали сумніви. До прикладу – платник податку, який за самостійним рішенням ліквідує основні виробничі або невиробничі засоби, повинен нарахувати податкові зобов'язання з ПДВ за операцією з ліквідації таких необоротних активів, виходячи з їх ринкової ціни, визначеної на момент такої ліквідації, за правилами, встановленими пп. 14.1.219 п. 14.1 ст. 14 ПКУ чи балансової вартості на момент здійснення операції?

Відповідно до п. 189.9 ст. 189 ПКУ, якщо основні виробничі або невиробничі засоби ліквідуються за самостійним рішенням платника податку, така ліквідація для цілей оподаткування ПДВ розглядається як постачання таких основних виробничих або невиробничих засобів за звичайними цінами, але не нижче балансової вартості на момент ліквідації.

Згідно із пп. 14.1.71 п. 14.1 ст. 14 ПКУ звичайною ціною, зокрема, є ціна товарів (робіт, послуг), визначена сторонами договору, якщо інше не встановлено ПКУ. Якщо не доведено зворотне, вважається, що така звичайна ціна відповідає рівню ринкових цін.

Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта оцінки є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування.

Ринковою ціною є ціна, за якою товари (роботи, послуги) передаються іншому власнику за умови, що продавець бажає передати такі товари (роботи, послуги), а покупець бажає їх отримати на добровільній основі, обидві сторони є взаємно

незалежними юридично та фактично, володіють достатньою інформацією про такі товари (роботи, послуги), а також ціни, які склалися на ринку ідентичних (а за їх відсутності – однорідних) товарів (робіт, послуг) у порівняних економічних (комерційних) умовах (пп. 14.1.219 п. 14.1 ст. 14 ПКУ).

З зазначеного вище, Компанією Вікторія ініційовано запит до ДФС для з'ясування фіскальної позиції. Висновки – в листі від 15.11.2016р. №12129/Т/99-99-15-03-02-15.

ДЕРЖАВНА ФІСКАЛЬНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
(ДФС)

Львівська пл., 8, м. Київ-53, МСП 04655, тел.: (044) 272-51-59, факс: (044) 272-08-41
www.sfs.gov.ua; e-mail: kabmin_doc@sfs.gov.ua, gromada@sfs.gov.ua Код ЄДРПОУ 39292197

15.11.2016 № 1289 17/99-99-15-03-02-15 На № 2016/0004697 від 20.10.2016

ГУ ДФС у Чернівецькій області

Про розгляд звернення

Державна фіскальна служба України розглянула звернення громадянки Тирон Н.О. від 20.10.2016 № 2016/0004697 (вх. ДФС № Т/4218 від 24.10.2016) щодо особливостей оподаткування ПДВ операцій з ліквідації основних засобів за самостійним рішенням платника податку та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Згідно з пунктом 189.9 статті 189 ПКУ якщо основні виробничі або невиробничі засоби ліквідуються за самостійним рішенням платника податку, така ліквідація для цілей оподаткування розглядається як постачання таких основних виробничих або невиробничих засобів за звичайними цінами, але не нижче балансової вартості на момент ліквідації.

Відповідно до підпункту 14.1.71 пункту 14.1 статті 14 ПКУ звичайною ціною, зокрема, є ціна товарів (робіт, послуг), визначена сторонами договору, якщо інше не встановлено ПКУ.

Якщо не доведено зворотне, вважається, що така звичайна ціна відповідає рівню ринкових цін.

Якщо під час здійснення операції обов'язковим є проведення оцінки, вартість об'єкта оцінки є підставою для визначення звичайної ціни для цілей оподаткування.

Ринковою ціною є ціна, за якою товари (роботи, послуги) передаються іншому власнику за умови, що продавець бажає передати такі товари (роботи, послуги), а покупець бажає їх отримати на добровільній основі, обидві сторони є взаємно незалежними юридично та фактично, володіють достатньою інформацією про такі товари (роботи, послуги), а також ціни, які склалися на ринку ідентичних (а за їх відсутності - однорідних) товарів (робіт, послуг) у порівняних економічних (комерційних) умовах (підпункт 14.1.219 пункту 14.1 статті 14 ПКУ).

Отже, платник податку, який за самостійним рішенням ліквідує основні виробничі або невиробничі засоби, повинен нарахувати податкові зобов'язання за такими необоротними активами виходячи з їх ринкової ціни, визначеної на момент такої ліквідації за правилами, визначеними підпунктом 14.1.219 пункту 14.1 статті 14 ПКУ, але не нижче їх балансової вартості. У разі якщо при ліквідації основних засобів обов'язковим є проведення оцінки, податкові зобов'язання нараховуються з вартості об'єкта оцінки, але не нижче їх балансової вартості.

В.о. заступника Голови

М.В. Продан

Призначення директора, підписання наказу. Компетенція засновника

Якщо в статуті Товариства з обмеженою відповідальністю передбачено призначення директора на посаду та/або звільнення з посади Загальними зборами учасників Товариства, то чи мають право учасники цього Товариства видавати і підписувати наказ про прийняття та/або про звільнення директора? Міністерство соціальної політики вважає, що у разі наявності такої компетенції згідно установчих документів – то чому би й ні.

Лист Міністерства соціальної політики від 03.11.2016р. №205/06/187-16 нижче.

МІНІСТЕРСТВО
СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
(Мінсоцполітики)

вул. Еспланадна, 8/10, м. Київ, 01601, тел.: (044) 226-24-45, факс: (044) 289-00-98 E-mail: info@mlsp.gov.ua,
Код ЄДРПОУ 37567866, реєстраційний рахунок 35213015078737 в ДКСУ м. Києва, МФО 820172

03.11.2016 № 205106/187-16

На № _____ від _____

Друк І. А.

а/с 522,
м. Чернівці, 58001

Про надання відповіді

Юридичним департаментом Міністерства розглянуто Ваше звернення від 03.10.2016 та в межах компетенції повідомляється.

Відповідно до частини третьої статті 24 Кодексу законів про працю України працівник не може бути допущений до роботи без укладення трудового договору, оформленого наказом чи розпорядженням власника або уповноваженого ним органу, та повідомлення центрального органу виконавчої влади з питань забезпечення формування та реалізації державної політики з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування про прийняття працівника на роботу в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Згідно норм статті 65 Господарського кодексу України управління підприємством здійснюється відповідно до його установчих документів на основі поєднання прав власника щодо господарського використання свого майна і участі в управлінні трудового колективу.

Власник здійснює свої права щодо управління підприємством безпосередньо або через уповноважені ним органи відповідно до статуту підприємства чи інших установчих документів.

Для керівництва господарською діяльністю підприємства власник (власники) безпосередньо або через уповноважені органи чи наглядова рада такого підприємства (у разі її утворення) призначає (обирає) керівника підприємства, який є підзвітним власнику, його уповноваженому органу чи наглядовій раді. Керівник підприємства, головний бухгалтер, члени наглядової ради (у разі її утворення), виконавчого органу та інших органів управління підприємства відповідно до статуту є посадовими особами цього підприємства. Статутом підприємства посадовими особами можуть бути визнані й інші особи.

Тобто норми законодавства не містять заборони видавати і підписувати наказ про прийняття та/або звільнення директора учасниками товариства, якщо це передбачено його установчими документами.

Одночасно повідомляємо, що листи Міністерства не є нормативно-правовими актами, за своєю природою вони носять інформаційний, рекомендаційний та необов'язковий характер.

Директор
Юридичного департаменту

О.Туліна